

Nieuwsbrief GZR Updates - Nummer 02, 2014

Nummer 2, 2014

Redactie: mr. dr. R.P. Wijne, mr. L. Beij, mr. drs. R.M. Bertens, mr. J.W. Bosman, mr. M. Christe, mr. A.C. de Die, mr. M.A. Goldschmidt, mr. J.F. Groen, mr. N.A.D. Groot, mr. I.W. Hanemaaijer, mr. M.M. Hofstee, mr. A. Jagt, mr. J.M. Janson, mr. drs. C. van der Kolk, mr. X.R. van der Kruk-Ras, mr. I.J. de Laat, mr. E. Lam, mr. M. Martin, mr. A.M. De Nijs, mr. C. Pluijgers, mr. T.R. Riemersma, mr. A. Rube, mr. D. Schuurman, mr. S. Snelder, mr. C. Velink, mr. C.W.M. Verberne, mr. H.B.M. Vrieling, mr. J.M. de Vries, mr. D. van der Wal en mr. K.S. Waldron.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:CA0259](#) 12-07-2013

X/Slotervaartziekenhuis

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:4755](#) 05-11-2013

Ramparichan Beheer B.V. / Medisch Centrum De Baronie B.V.

Tuchtcolleges

[Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg Eindhoven, ECLI:NL:TGZREIN:2014:5](#) 08-01-2014

X/Y

RECHTSPRAAK

X/Y

Het hebben van kinderpornografisch materiaal is niet wat een zorgvuldig arts betaamt. De overschrijding van het betamelijke, de dreiging die ervan uitgaat en de afwezigheid van inzicht in het kwalijke van het handelen leiden tot een doorhaling van de inschrijving in het BIG-register.

De arts was vanaf 3 februari 1999 als huisarts ingeschreven in het BIG-register. In 2001 werd hij strafrechtelijk veroordeeld wegens het in bezit hebben van kinderporno en seksueel grensoverschrijdend gedrag jegens minderjarige patiënten. De strafrechter bepaalde dat, naast een gevangenisstraf voor de duur van drie jaar waarvan één jaar voorwaardelijk, de inschrijving van de arts in het BIG-register voor de duur van vier jaar moest worden doorgehaald. De doorhaling vond plaats per 14 september 2001. Op 13 september 2005 is de arts op zijn verzoek weer als arts in het BIG-register ingeschreven, waarna hij in mei 2007 opnieuw strafrechtelijk tot een gevangenisstraf voor de duur van achttien maanden werd veroordeeld voor het in bezit hebben van kinderporno en voor het handelen in strijd met de Wet wapens en munitie. Begin 2013 verschenen berichten op internet waarin gemeld werd dat de arts, ondanks dat hij twee maal veroordeeld was voor zedendelicten, nog altijd als arts was ingeschreven in het BIG-register. In de berichten werd gesuggereerd dat de arts werkzaam was als scheepsarts.

Deze berichten, alsmede de vragen die in de Tweede Kamer daarover werden gesteld en beantwoord, waren voor de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ), klagster, aanleiding voor een gesprek met de arts. Van het gesprek dat op 28 februari 2013 plaatsvond is een conceptverslag gemaakt. De arts heeft schriftelijk op dit concept mogen reageren, waarna het verslag definitief werd vastgesteld. De IGZ heeft de arts vervolgens uitgenodigd voor een gesprek op 5 augustus 2013 om te spreken over het voornemen om aan de arts een bevel ex artikel 87a Wet BIG op te leggen. De arts heeft aan deze uitnodiging geen gehoor gegeven, waarna de IGZ op 6 augustus 2013 een bevel heeft gegeven op grond waarvan de arts geen individuele gezondheidszorg meer mag verlenen aan minderjarigen totdat de tuchtrechter zich heeft uitgesproken over zijn handelen.

In deze procedure klaagt de IGZ er bij de tuchtrechter over dat de arts de tweede tuchtnorm, zoals neergelegd in artikel 47, eerste lid, sub b Wet BIG heeft geschonden doordat hij kinderpornografisch materiaal heeft verworven, in bezit heeft gehad en heeft bekeken. Klaagster is van mening dat het handelen van de arts een reëel gevaar oplevert voor de individuele patiëntenzorg en dat het onverantwoord is dat hij zijn professie blijft uitoefenen. De arts schaadt het vertrouwen in goede individuele gezondheidszorg. De grote mate van zelfstandigheid waarin hij als arts kan optreden, maakt het mogelijk dat het merendeel van de activiteiten die verweerder als arts zou kunnen uitoefenen zich aan het zicht van de IGZ zal onttrekken. De combinatie van de zelfstandigheid en de bevoegdheden van een arts, die een vergaande en meermalen in de praktijk gebrachte seksuele interesse in minderjarigen heeft, maakt de arts tot een concreet en reëel risico voor de individuele gezondheidszorg. De IGZ stelt dat het van groot maatschappelijk belang is dat de arts geen individuele gezondheidszorg meer mag verlenen aan minderjarigen en ook overigens geen medische activiteiten kan verrichten waarbij hij met minderjarigen in aanraking komt of kan komen. Zonder een gedeeltelijke ontzegging van de inschrijving in het BIG-register bestaat het risico dat de arts, door zijn hoedanigheid als arts, in de gelegenheid is zich in situaties te begeven waarin minderjarigen aan seksueel grensoverschrijdend gedrag blootgesteld kunnen worden. Het algemene patiëntenbelang wordt daardoor geschaad, aldus de IGZ. De arts heeft een en ander bestreden en stelt zich bovendien op het standpunt dat de IGZ niet ontvankelijk is.

Het college stelt ter beoordeling voorop dat het feit dat de arts reeds strafrechtelijk is vervolgd niet in de weg staat aan een tuchtrechtelijke beoordeling. Ook heeft het handelen van de arts voldoende weerslag op de individuele gezondheidszorg, zodat ook om die reden de IGZ ontvankelijk is in haar klacht.

Wat de inhoudelijke beoordeling betreft, oordeelt het college dat vaststaat dat de arts herhaaldelijk zedenmisdriven heeft gepleegd en daarvoor tot aanzienlijke gevangstraffen is veroordeeld. Het tuchtrecht heeft mede tot doel de bescherming van het publiek. Dit doel brengt mede dat in ieder geval moet worden zeker gesteld dat de arts geen patiëntcontacten meer zal hebben met minderjarige patiënten. Het college is van oordeel dat het belang van de individuele gezondheidszorg en de bescherming van het publiek vereist dat de arts zich ook zal onthouden van gezondheidszorg aan meerderjarigen. De dreiging die van het handelen van de arts uitgaat, is zodanig ernstig dat ook voorkomen moet worden dat de arts zich bezig zou kunnen houden met de behandeling van (jong)volwassenen. De enige veilige weg is dan een totaal verbod. Daarbij merkt het college op dat de arts ter zitting er niet blijk van heeft gegeven dat hij inzicht heeft in zijn handelen en zich bewust is van de potentieel zeer ernstige dreiging die nog steeds van hem uitgaat. Bovendien is niet gebleken dat de arts zich heeft opengesteld voor behandeling. Het college komt dan ook tot het oordeel dat er voldoende grond bestaat

voor doorhaling van de inschrijving, welke maatregel het college oplegt. Tevens wijst het college de gevraagde voorlopige voorziening tot onmiddellijke schorsing toe (art. 48 lid 8 Wet BIG).

Instantie: Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg Eindhoven

Datum uitspraak: 08-01-2014

ECLI: ECLI:NL:TGZREIN:2014:5

Zaaknummer: 13192

Rechters: H.P.H. van Griensven, P.G.Th. Lindeman-Verhaar, A. de Jong, J.D.M. Schelfhout en H.J. Weltevrede

Wetsartikelen: 47 lid 1 onder b Wet BIG en 48 Wet BIG

RECHTSPRAAK

Ramparichan Beheer B.V. / Medisch Centrum De Baronie B.V.

Een geschil tussen de bestuurders van een kliniek voor medische behandelingen en de ondoorzichtigheid van de structuur van de kliniek moet er volgens de Ondernemingskamer toe leiden dat er onderzoek wordt verricht naar het beleid en de gang van zaken. De bestuurders worden geschorst.

Dat samenwerken tussen medisch specialisten niet altijd even eenvoudig en doorzichtig is blijkt uit het volgende – kort en zakelijk weergegeven – feitencomplex dat ten grondslag lag aan een geschil waarover de Ondernemingskamer van het Hof Amsterdam zich moest buigen.

Ramparichan Beheer is de persoonlijke houderstermaatschappij van Anandpersad Ramparichan (hierna: Ramparichan). Ramparichan is opgeleid tot operatieassistent anesthesiologie. Albayrak Holding is de persoonlijke houdstervenootschap van Mustafa Albayrak (hierna: Albayrak). Albayrak is anesthesioloog. Albayrak Holding is enig bestuurder en enig aandeelhouder van de vennootschap Anesthesiegroep Anesthesia and Intensive Care Services B.V. (hierna: AIC).

Op 10 december 2010 heeft Ramparichan de Stichting Medisch Centrum De Baronie opgericht (hierna: Stichting De Baronie), welke stichting tot doel heeft het leveren van medisch specialistische zorg. Op 11 maart 2011 heeft Ramparichan Beheer MC De Baronie opgericht, welke vennootschap tot doel heeft het uitoefenen van een medisch centrum in de private sector.

Stichting De Baronie en MC De Baronie, vertegenwoordigd door Ramparichan, enerzijds en AIC, vertegenwoordigd door Albayrak, anderzijds hebben een samenwerkingsovereenkomst gesloten met als ingangsdatum 1 november 2011. Daarbij zijn zij – kort gezegd – overeengekomen dat AIC voor Stichting De Baronie en MC De Baronie exclusief de anesthesie, voor zover het de volledige narcose betreft, zal verzorgen alsmede de daarbij horende voor- en nazorg. Albayrak is vervolgens op 14 november 2011 bestuurder van de

Stichting De Baronie geworden.

Op 28 november 2011 hebben Ramparichan en Albayrak STAK opgericht en zijn zij tot bestuurder van deze stichting benoemd. STAK houdt 10% van de aandelen in MC De Baronie. De certificaten van die aandelen zijn uitgegeven aan Jackson en W. Ramparichan, ieder voor de helft.

MC De Baronie en Stichting De Baronie exploiteren gezamenlijk een kliniek die verzekerde en onverzekerde medische zorg op het gebied van diverse specialisaties aanbiedt. De onverzekerde zorg wordt verleend door MC De Baronie en de verzekerde zorg door Stichting De Baronie. De kliniek is gevestigd in een pand in Breda dat eigendom is van Maatschap Onroerend Goed Markenhage (hierna: Markenhage), een maatschap die wordt gevormd door Ramparichan, Albayrak en W. Ramparichan.

Op 13 december 2011 hebben Stichting De Baronie, MC De Baronie en Markenhage een kredietovereenkomst met hoofdelijke borgstelling gesloten voor de financiering van de kliniek. Als onderdeel van die overeenkomst hebben Albayrak en Ramparichan ieder € 350.000 in de kliniek ingebracht en dienden zij tevens gezamenlijk € 150.000 bij de bank in depot te storten. Albayrak heeft dit laatste bedrag volledig in depot gestort. Ramparichan is voor zijn deel van het depotbedrag – € 75.000 – een lening met Albayrak overeengekomen, waarbij Albayrak als zekerheidsstelling voor terugbetaling een pandrecht op de aandelen van Ramparichan Beheer in MC De Baronie heeft verkregen.

Per 1 mei 2012 is personeel ten behoeve van de kliniek in dienst getreden bij Stichting De Baronie en is de kliniek met haar werkzaamheden gestart. Vervolgens is frictie ontstaan tussen Ramparichan en Albayrak.

Een en ander heeft geleid tot een vrijwillig ontslag van de leden van de raad van toezicht van Stichting De Baronie en een reeks van geschillen die ter beoordeling zijn voorgelegd aan (verschillende) voorzieningenrechters.

Ramparichan Beheer heeft uiteindelijk op 9 augustus 2013 de Ondernemingskamer verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van MC De Baronie. Daarbij heeft zij tevens onder meer verzocht Albayrak Holding te schorsen als bestuurder van MC De Baronie.

Albayrak Holding heeft op 16 september 2013 een zelfstandig verzoek ingediend inhoudende het bevel tot een onderzoek en de schorsing van Ramparichan Beheer als bestuurder van MC De Baronie.

De Ondernemingskamer heeft uit hetgeen ter terechtzitting door partijen naar voren is gebracht opgemaakt dat de verhouding tussen hen tot een patstelling in het bestuur en in de algemene vergadering van aandeelhouders van MC De Baronie heeft geleid en dat op die grond moet worden getwijfeld aan een juist beleid. Partijen maken elkaar ernstige verwijten over onder meer het onttrekken van gelden, handelen in weerwil van tegenstrijdig belang, misbruik van recht en het onrechtmatig concurreren met de kliniek. Ook ten aanzien van het verrichten van medische handelingen maken partijen elkaar verwijten. Voorts hebben partijen niet kunnen verhelderen hoe de diverse rechtspersonen zich binnen de kliniek/onderneming met elkaar verhouden en hoe bijvoorbeeld de verzekerde en onverzekerde zorg verdeeld zijn. De Ondernemingskamer acht een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken daarom noodzakelijk.

Voorts is de Ondernemingskamer van oordeel dat de verstoorde verhouding tussen Ramparichan en Albayrak en de daaruit voortvloeiende impasse in het bestuur en in de algemene vergadering van aandeelhouders het noodzakelijk maken dat onmiddellijke voorzieningen worden getroffen. Om die reden schorst de Ondernemingskamer Ramparichan Beheer en Albayrak Holding als bestuurder van MC De Baronie.

Om de impasse in de algemene vergadering van aandeelhouders te doorbreken, heeft de Ondernemingskamer tevens besloten tot overdracht van de aandelen van Ramparichan Beheer en Albayrak Holding, telkens behoudens één, aan de te benoemen nieuwe bestuurder ten titel van beheer.

Voor het treffen van andere onmiddellijke voorzieningen ziet de Ondernemingskamer geen aanleiding.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-11-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:4755

Zaaknummer: 200.131.527/01 OK

Rechters: P. Ingelse, G.C. Makkink, D.J. Oranje, M.N. Hoogendoorn en B.M. Prins

Advocaten: E.J. van der Doe

Wetsartikelen: 2:345 BW en 2:350 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

X/Slotervaartziekenhuis

Indien tussen partijen geen overeenstemming bestaat over de uitleg van een arbitraal vonnis en de uitleg daarmee een punt van geschil vormt, dient de rechter op dat punt zelfstandig een oordeel te geven. In dit geval was het oordeel van het hof over de uitleg van het vonnis van het scheidsgerecht echter onbegrijpelijk. In tegenstelling tot wat het hof aannam, had het scheidsgerecht zich ter zake de ontbinding van de overeenkomst tussen het Slotervaartziekenhuis en zijn medisch specialist gebaseerd op een onderzoeksrapport dat door de medisch specialist was aangevochten.

X is op 1 februari 1996 als medisch specialist in dienst getreden van (een rechtsvoorganger van) het Slotervaartziekenhuis. Volgens een beding in zijn arbeidsvoorwaarden worden (arbeidsrechtelijke) geschillen tussen partijen beslecht door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg (hierna: het scheidsgerecht). X is op en omstreeks 22 maart 2009 betrokken geweest bij de behandeling van een patiënte, die kort nadien is overleden. Het Slotervaartziekenhuis heeft vervolgens het scheidsgerecht verzocht de arbeidsovereenkomst met X te ontbinden (hierna: de ontbindingsprocedure), primair op grond van een dringende reden als bedoeld in artikel 7:685 lid 2 BW, subsidiair op grond van veranderingen in de omstandigheden als bedoeld in dat artikel. Het scheidsgerecht heeft partijen verzocht mee te werken aan een onderzoek door een commissie naar de mogelijkheden van herstel van vertrouwen. Het scheidsgerecht heeft de samenstelling van de onderzoekscommissie vastgesteld. X heeft zich onder protest akkoord verklaard met die samenstelling en met de opdracht aan de onderzoekscommissie. Nadat het rapport van de onderzoekscommissie tot stand was gekomen, is de mondelinge behandeling in de ontbindingsprocedure voortgezet. Bij vonnis van 30 juni 2009 heeft het scheidsgerecht geoordeeld dat sprake was van de door het Slotervaartziekenhuis gestelde wijziging van omstandigheden. De arbeidsovereenkomst is per 1 september 2009 ontbonden. Het scheidsgerecht heeft een ontbindingsvergoeding aan X toegekend.

In de onderhavige procedure heeft X vernietiging van het vonnis van het scheidsgerecht gevorderd op de grond dat het in strijd met de openbare orde of de goede zeden tot stand is gekomen (art. 1065 lid 1, aanhef en onder e, Rv). De Rechtbank Utrecht heeft de vernietigingsvordering toegewezen. Het Gerechtshof Amsterdam heeft de vernietigingsvordering alsnog afgewezen. Daartoe heeft het hof overwogen dat het scheidsgerecht zich een eigen, zelfstandig, oordeel heeft gevormd over de mogelijkheden tot herstel van vertrouwen tussen het Slotervaartziekenhuis en X. Uit het vonnis van het scheidsgerecht blijkt dat het scheidsgerecht twee redenen zag waarom herstel van vertrouwen tussen X en het Slotervaartziekenhuis niet viel te verwachten: (i) X heeft te lang ontkend bij de behandeling van een patiënt verwijtbaar te hebben gehandeld, en (ii) X heeft zich in de procedure voor het scheidsgerecht zodanig negatief uitgelaten over personen binnen het ziekenhuis dat hij heeft bijgedragen aan de onontkoombare gevolgtrekking dat voldoende grond bestaat voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Geen van beide redenen is ontleend aan het rapport waartegen X zich keert; beide redenen zijn door het scheidsgerecht zelf, op basis van eigen waarneming, geformuleerd, aldus het hof.

De Hoge Raad oordeelt vervolgens dat uit de dragende overwegingen van het scheidsgerecht blijkt dat het scheidsgerecht voor zijn oordeel (wel degelijk) grote betekenis heeft toegekend aan het onderzoeksrapport. Dat wordt niet anders doordat het scheidsgerecht ook eigen overwegingen aan zijn oordeel ten grondslag heeft gelegd. Het oordeel van het hof dat de eigen overwegingen van het scheidsgerecht diens oordeel zelfstandig dragen en het rapport daarbij niet bepalend is geweest, is dan ook onbegrijpelijk. Volgt vernietiging van het arrest van het Gerechtshof Amsterdam en verwijzing naar het Gerechtshof 's-Gravenhage.

Terzijde nog een opmerking over de uitleg van een arbitraal vonnis. Hiervoor wordt verwezen naar rov. 14 van de conclusie van de P-G. Van belang is dat, indien tussen partijen geen overeenstemming bestaat over de uitleg van het arbitrale vonnis en de uitleg daarmee een punt van geschil vormt (waarbij het in casu ging over de vraag welk gewicht het Scheidsgerecht in zijn vonnis aan het onderzoeksrapport heeft toegekend), de rechter te dier zake zelfstandig een oordeel dient te geven, waarbij het niet aan de standpunten van partijen is gebonden (vgl. HR 3 januari 1997, NJ 1998/127, m.nt. HJS).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-07-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:CA0259

Zaaknummer: 12/00800

Rechters: E.J. Numann, A.M.J. van Buchem-Spapens, C.A. Streefkerk, A.H.T. Heisterkamp en G. de Groot

Advocaten: S.F. Sagel, M. Ynzonides en M.W. Scheltema

Wetsartikelen: 7:658 BW en 1065 Rv